

[Niels Helveg Petersen]

I skattereformen, der træder i kraft den 1. januar 1987, er der stærke incitamentter til pensionsopsparing. Vi mener, det er at lægge gift for privat opsparing så meget som at tale om, at man nu skal til at indtægtsregulere folkepensionens grundbeløb. Vi betragter desuden folkepensionens grundbeløb som det første led i en borgerløn, og vi kan derfor ikke stærkt nok tage afstand fra det socialdemokratiske forslag, der indebærer indtægtsregulering af grundbeløbet.

I bemærkningerne til det socialdemokratiske forslag siges det, at regeringen har bebudet, at man vil anvende penge fra Den Sociale Pensionsfond til et forslag om delpension. Ja, det tør nok siges, at man har bebudet det; det er jo altså faktisk vedtaget. Delpensionen træder i kraft den 1. januar 1987, og pengene fra Den Sociale Pensionsfond kommer derved den gruppe mennesker til gode, som vælger at blive pensionister før tiden, og som i lang tid har indbetalt midler til Den Sociale Pensionsfond.

Det Radikale Venstre er ligesom vel de fleste andre partier indstillet på, at man skal lovgive for heldøgnbrug af pensionisternes trafik kort, hvis trafikskaberne ikke selv kan finde ud af det.

På samme måde kan der være god grund til at se på reglerne for bistands- og plejetil-læg efter det fyldte 67. år, især også hvis forslagsstillerne vil være med, når disse forslag skal finansieres.

Hvad samspilsproblemerne angår, indgik Det Radikale Venstre i foråret 1984 en aftale med regeringen om, at dette problem sammen med andre pensionsproblemer, som er løst, skulle løses. Regeringen har bebudet, at den fremsætter en plan for afviklingen af samspilsproblemerne, og vi vil naturligvis medvirke til, at samspilsproblemerne løses i den takt, som økonomien tillader det. Vi anser en løsning af disse samspilsproblemer for at være af central betydning.

Til trods for enkelte positive elementer i forslaget må Det Radikale Venstre på det skarpeste tage afstand fra pensionsreformen fra Socialdemokratiet. Den er et tilbageskridt til indkomstafhængighed, og forslaget vil ved sin blotte eksistens virke negativt for opsparingslysten og skabe mistillid til folkepensionen som grundlag i vores pensionspolitik.

Birgith Mogensen (CD):

Dette beslutningsforslag er en genfremsættelse af det forslag, som var til behandling her i salen den 2. april i år. Ældrepolitik er et af tidens vigtigste spørgsmål, og vi må alle erkende, at det er et område, hvor der er hårdt brug for nytænkning. Jeg vil derfor opfatte dette forslag som Socialdemokratiets første bud i debatten om ældrepolitikken, som vi skal have her i salen den 4. december på baggrund af socialministerens redegørelse.

Til forslagsstillerne vil jeg sige, at mig bekendt kan man ikke bruge de samme penge to gange, og det er jo lige præcis, hvad dette forslag lægger op til. Man vil finansiere de forskellige pensionsforbedringer med midler fra Den Sociale Pensionsfond, selv om forslagsstillerne ved, at de penge bruges til finansiering af delpensionen, som træder i kraft til januar. Jeg ved godt, at delpensionen er en torn i øjet på bl.a. hr. Erik B. Smith, men forslagsstillerne må trods alt bøje sig for flertallets afgørelse.

Det kan derfor nok ikke overraske forslagsstillerne, at CD ikke kan gå ind for forslaget. Jeg henviser endvidere til mit tidligere indlæg, som findes i Folketingets forhandlinger 1985-86, sp. 9029-9031.

Arne Bjerregaard (KRF):

Jeg hørte, der blev sagt, at forskellige havde udtalt sig pænt om forslaget, og det skal jeg også gøre om forslaget som helhed. Der er da mange pæne ting og mange pæne hensigter i forslaget om at forbedre vilkårene for vore ældre medborgere. Det er vi da enige i og vil være med til, så vidt der er økonomisk baggrund herfor.

Men så må jeg sige ligesom de Radikale, at for os virker det simpelt hen som en rød klud, når man begynder at ville lave om på selve dette, at folkepensionen er generel. Vi har lige i skattelovgivningen fået gennemført, at f.eks. børnetilskud ikke er indkomstafhængige, og vi ønsker på ingen måde, at der på dette område skal være nogen indkomstafhængighed. Her må jeg sige nøjagtig som de Radikale.

Kristeligt Folkeparti er enig i, at det, vi ønsker i den fremtidige lovgivning, det er en udbygning af en fortsat generel ydelse til alle. Så kan man kalde den, hvad man vil, om det skal være borgerløn eller en anden benævnelse, men det er det, vi ønsker. Dette